Odpuščenje

248. O odpuščanju Mt 18,15-22

1 Zunaj Petrove hiše pa so se nekateri ribiči, ki so se vrnili domov, začeli glasno prerekati, in Peter je menil, da bi morali iti ven in pomiriti hud prepir.
2 Jaz sem rekel: »Da, stori to, tudi pomiriti prepir med ljudmi in potolažiti njihovo jezo, je namreč dobro delo. Jeza je namreč izrodek pekla ter za več let okuži srce in omrači dušo. Le pojdi in pomiri prepir!«
3 Peter je šel ven in vprašal tiste, ki so se prepirali pred vežo njegove hiše, zakaj so se začeli tako hudo prepirati.
4 Tedaj je rekel eden, ki je bil nekoliko zmernejši, da je hlapec nekega meščana iz mesta, ki nima ribiške pravice in stoji prav tukaj v njihovi sredi, s trnki ribaril na enem najboljših ribiških prostorov, ulovil prav bogat plen, in ko so ga kot ribiči z ribolovno pravico pri tem zalotili, ga osteh in mu po vsej pravici plen odvzeli, se jim je uprl in začel z najbolj grobimi psovkami dokazovati, da ima tudi on pravico ribariti, kjer hoče. Seveda pa nima zakupnega pisma in si pravico lasti kar tako, tega pa seveda ne smejo in ne morejo dopuščati.
5 Ko je Peter to slišal, je rekel: »Človek je sicer tat; toda kljub temu ga pustite, naj gre. Če si bo drznil svoj zločin še enkrat ponoviti, šele tedaj ga izročite sodišču; saj vendar sami veste, da moramo po postavi sovražniku prej sedemkrat odpustiti!«
6 Tedaj so rekli ribiči, ki so ujeli ribiškega tatu: »Toda mi smo mu sedemkrat že odpustili njegov zločin; o osemkratnem odpuščanju pa postava ne govori in zato ga bomo zdaj postavili pred sodišče.«
7 Peter je rekel: »Tedaj ste do tega upravičeni, toda meni na ljubo mu odpustite - tokrat zadnjič, čeprav že osmič! Če pa ga boste devetič ujeli pri zločinu, šele tedaj izvršite nad njim svojo pravico!«
8 Po teh besedah so ribiči tatu, ki jim je prej obljubil, da tega zločina ne bo nikoli več storil, izpustili, in tako je bil hud prepir pomirjen, prepirljivci pa so se mirno vrnili v svoja bivališča.
9 Ko se je Peter spet vrnil k nam v sobo, je rekel: »Gospod in Mojster, prepir je sicer pomirjen, ker sem svoje sosede prepričal, da so ribjemu tatu tudi osmič odpustih njegov zločin; toda po postavi bi ga tokrat osmič seveda že morah izročiti sodišču. Dobro bi bilo, o Gospod, če bi nam tudi na tem zemeljskem pravnem področju nekoliko natančneje razložil Mojzesovo postavo, posebno v tem času, ko so tudi rimski zakoni začeli močno posegati v življenjske razmere Judov in ne vemo več prav, ah naj se bolj držimo Mojzesovih ah rimskih. V nekaterih ozirih je rimski zakon očitno humanejši od Mojzesovega - tega namreč kot državni zakon marsikdaj ni več mogoče uporabiti dobesedno. Kaj bi bilo tu najbolj prav po Tvoji največji ljubezni in modrosti?«
10 Jaz sem rekel: »Vem, da so zadeve zdaj takšne in je sodniku težko soditi med dvojnimi zakoni in tudi težko določiti, kako in kdaj se je človek pregrešil proti drugemu, ker je na primer po enem zakonu dobro nekaj, kar je po drugem greh.

11 Da bi za vas in po vas tudi za vse ljudi dal določilo, po katerem se mora potem vsak ravnati, si zapomnite in si to tudi zapišite:
12 Če kak tvoj brat greši zoper tebe, pojdi k njemu in ga posvari na štiri oči z blagimi besedami in ga prosi, naj tega ne naredi več. Če te posluša in usliši, si zmagal. (Mt 18,15) Če te pa ne posluša, vzemi s seboj glede na vrsto greha, ki ti gaje storil, še eno ali dve priči, da bo zadeva temeljila na besedi dveh, ah če je potrebno, treh prič. (Mt 18,16) Če te tisti, ki seje pregrešil nad teboj, tudi v navzočnosti prič, ki sijih pripeljal s seboj ne posluša, povej to v navzočnosti občestva, ki mu pripada grešnik. Če pa tudi teh prič ne posluša in ostaja tudi vpričo njih trdovraten, ga ti, priče in vse občestvo razglasite za pogana in hudobnega cestninarja in tako z njim tudi ravnajte. (Mt 18,17)
13 In to naj bo dovolj tebi in vsakomur; kar je več od tega, je že zlo in povzroča znova še večje zlo. To določilo pa je vzeto iz Mojega Božjega reda in ne velja le za tukaj, temveč tudi za veliko onstranstvo. Resnično vam povem: Kar koli boste na tej zemlji tako zavezah in razvezah, bo tudi onstran, celo v nebeškem kraljestvu zavezano ah razvezano. (Mt 18,18)
14 Da bi še lažje poravnali vsak prepir in vsako zoprnijo na zemlji vam povem še tole: Če se le dva zedinita v kateri koli prošnji in zaprosita Očeta v Mojem imenu, bosta to tudi dobila prav od Mojega Očeta, v nebesih in tako tudi na zemlji. (Mt 18,19)
15 Če je torej grešil kdo zoper tebe, mu odpusti iz vsega srca in prosi v Mojem imenu Očeta, naj pomiri grešnikovo srce, in to se bo tudi zgodilo po tvoji veri in glede na to, kako si prej odpustil tistemu, ki se je pregrešil zoper tebe.
16 Se enkrat vam povem: Kjer se dva ali celo trije v kakršni koli zadevi, ki je dobra in v Mojem redu, zberejo v Mojem imenu, tam bom v duhu med njimi in bom uslišal to, za kar Me bodo prosili. (Mt 18,20)
17 Menim, da se boste ob teh Mojih določbah, ki sem vam jih zdaj dal, vi in vsakdo zlahka znašh v vseh mogočih kritičnih življenjskih razmerah in tudi med tisočerimi pogosto še tako protislovnimi svetnimi zakoni!«
18 Tedaj pa je spet pristopil k Meni Peter in rekel: »Gospod, vse to je dobro in prav in samoumevno je, da bomo Tvoje določbe zanesljivo sami upoštevali v življenju in o njih poučili tudi druge ljudi, da jih bodo kar najzvesteje izpolnjevali; toda zdaj gre za edino kritično točko in sicer: Kolikokrat naj jaz ali kdo drug po Tvojih pravkar navedenih spravnih določbah odpustim tistemu, ki se je pregrešil nad menoj? Je po Mojzesovi postavi dovolj sedemkrat?« (Mt 18,21)
19 Tedaj sem rekel (Jaz): »Če se že naj to zgodi po številu, tedaj je Mojzesovo število sedem premalo. Ne pravim ti sedemkrat, ampak do sedemdesetkrat sedemkrat! (Mt 18,22) Nebeško kraljestvo je namreč predvsem v tem, da vladajo med ljudmi ista

ljubezen, sloga in spravljivost, kakršna vlada v nebesih med Mojimi angeli, ki ste jih nekaj že spoznali«

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 5